

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul prezentului proiect de act normativ

LEGE **privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite**

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE (denumită în continuare „Directiva (UE) 2021/2167”).

2.2. Descrierea situației actuale

Elaborarea unei strategii cuprinzătoare pentru a aborda problema creditelor neperformante reprezintă o prioritate pentru Uniunea Europeană. Deși responsabilitatea principală pentru abordarea problemei creditelor neperformante revine în primul rând instituțiilor de credit și statelor membre ale Uniunii Europene, reducerea volumelor actuale de credite neperformante, precum și prevenirea acumulării excesive a creditelor neperformante în viitor au, de asemenea, o dimensiune europeană clară. Având în vedere interconectarea sistemelor bancare și financiare din întreaga Uniune, în cadrul căreia instituțiile de credit își desfășoară activitățile în mai multe jurisdicții și state membre, este foarte probabil să se creeze efecte de propagare între statele membre și în Uniunea Europeană în ansamblu, care să afecteze atât creșterea economică, cât și stabilitatea financiară.

Un sistem financiar integrat va spori reziliența uniunii economice și monetare la șocuri

negative prin facilitarea partajării riscurilor cu sectorul privat la nivel transfrontalier, reducând, în același timp, nevoia de partajare a riscurilor cu sectorul public. Pentru realizarea acestor obiective, Uniunea Europeană ar trebui să finalizeze uniunea bancară și să dezvolte în continuare uniunea piețelor de capital. Abordarea volumelor mari de credite neperformante și a posibilei acumulări a acestora este esențială pentru consolidarea uniunii bancare, deoarece este vitală pentru asigurarea concurenței în sectorul bancar, pentru menținerea stabilității financiare și pentru încurajarea acordării de credite, în vederea creării de locuri de muncă și a generării de creștere economică în Uniune.

Cadrul legislativ disparat privind creditele neperformante existent actualmente în statele membre ale Uniunii Europene a împiedicat apariția unei veritabile piețe secundare a creditelor neperformante.

În acest context a fost adoptată Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE (denumită în continuare „Directiva (UE) 2021/2167”).

Directiva (UE) 2021/2167 va crea mediul adecvat pentru gestionarea de către instituțiile de credit a problemei creditelor neperformante din bilanțurile lor și va reduce riscul unei acumulări viitoare a acestor credite.

Directiva (UE) 2021/2167 vizează să sprijine dezvoltarea de piețe secundare pentru credite neperformante în Uniunea Europeană, asigurând, în același timp, faptul că vânzarea de astfel de credite nu subminează drepturile creditorilor.

Propunerea creează un set comun de norme

pe care administratorii de credite trebuie să îl respecte pentru a acționa în Uniunea Europeană. Propunerea stabilește standarde comune pentru a asigura comportamentul adecvat al acestora și supravegherea adecvată a acestora în întreaga Uniune, permițând totodată o mai mare concurență între administratorii de credite ca urmare a procesului de armonizare a accesului pe piață în toate statele membre. Acest lucru va reduce costurile de intrare pentru potențialii cumpărători de credite, prin mărirea accesibilității administrării creditelor și prin reducerea costurilor acestora. Existența unui număr mai mare de cumpărători pe piață facilitează apariția unor piețe mai competitive.

De asemenea, Directiva 2021/2167 aduce modificări următoarelor reglementări:

- Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului;
- Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010.

Termenul de transpunere al Directivei 2021/2167 în legislația națională este 29 decembrie 2023.

Statele membre aplică dispozițiile legislației naționale de la 30 decembrie 2023.

Entitățile care desfășoară deja, în conformitate cu dreptul intern, activități de administrare a creditelor în România ca stat membru de origine la 30 decembrie 2023 pot să desfășoare în continuare activitățile

	respective de administrare a creditelor în România până la 29 iunie 2024 sau până la data la care obțin o autorizație în conformitate cu prezenta lege, oricare dintre aceste date survine prima.
2.3 Schimbări preconizate	Prezenta lege stabilește un cadru comun și cerințe comune referitoare la cumpărătorii de credite care cumpără drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant emis de o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană sau care cumpără contractul de credit neperformant în sine și la administratorii de credite care acționează în numele unui cumpărător de credite. Administratorilor de credite trebuie să obțină o autorizație în statul membru de origine înainte de a începe să desfășoare activități pe teritoriul României. În situația administratorilor de credite din România, autorizația este acordată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (ANPC). Condițiile de acordare și actualizare a unei autorizații în calitate de administrator de credite asigură faptul că membrii organului de conducere sau administrativ al acestuia nu au înscrise în cazierul judiciar infracțiuni relevante legate, printre altele, de infracțiuni contra patrimoniului, infracțiuni privind activități financiare, spălarea banilor, fraudă sau infracțiuni împotriva integrității fizice și nu fac obiectul unei proceduri de insolvență și nici nu au fost declarați anterior în stare de faliment, cu excepția cazului în care au fost reabilitați în conformitate cu dreptul intern. De asemenea, la momentul acordării autorizației este evaluată respectarea cerinței ca membrii organului de conducere sau ai organului administrativ al administratorilor de credite să fi fost transparentți, deschiși și cooperanți în interacțiunile lor anterioare în context profesional cu autoritățile de supraveghere și de reglementare. Conducerea unui

administrator de credite trebuie să dispună de cunoștințe și experiență adecvate pentru a-și desfășura activitatea cu competență și responsabilitate, în funcție de activitatea ce trebuie desfășurată.

De asemenea, pentru a asigura respectarea normelor privind protecția debitorului și a celor privind protecția datelor cu caracter personal, solicitantul trebuie să instituie cadre adecvate de guvernare și mecanisme de control intern, precum și proceduri corespunzătoare de înregistrare și soluționare a plângerilor, care să fie supravegheate. În plus, administratorii de credite trebuie să aibă instituite proceduri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

Cererea de autorizare a administratorilor de credite, însoțită de dovezi cu privire la respectarea cerințelor prevăzute de lege este analizată de ANPC în termen de 45 de zile de la primirea acesteia pentru a se vedea dacă este completă.

Legea stabilește un termen de 90 de zile de la primirea unei cereri complete sau, în cazul în care cererea este considerată incompletă, de la primirea informațiilor solicitate, în care autoritățile competente informează solicitantul dacă autorizația este acordată sau refuzată și prezintă motivele refuzului, iar solicitantul are dreptul la o cale de atac înaintea unei instanțe judecătorești.

ANPC instituie o listă actualizată, pusă la dispoziția publicului pe site-ul autorității, care să asigure transparența în ceea ce privește numărul și identitatea administratorilor de credite autorizați, inclusiv cei autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene care prestează servicii pe teritoriul României.

Legea conține și prevederi referitoare la condițiile pe care cumpărătorii de credite și administratorii de credite trebuie să le

respecte în interacțiunile lor cu debitorii:

- să acționeze cu bună-credință, în mod echitabil și cu profesionalism;

- să le ofere debitorilor informații care să nu fie înșelătoare, neclare sau false;

- să respecte și să protejeze informațiile personale și dreptul la viață privată al debitorilor;

- să nu hărțuiască, constrângă sau influențeze în mod nejustificat debitorii;

- să furnizeze debitorului informații după transferul drepturilor unui creditor și înainte de prima colectare a datoriilor, sau ori de câte ori debitorul cere acest lucru, cu privire la cesiune, administratorul de credite, furnizorul de servicii de administrare a creditelor, sumele datorate, numele, adresa și datele de contact ale autorităților competente.

În conformitate cu prevederile proiectului de lege, atunci când un cumpărător de credite încredințează unui administrator de credite gestionarea și executarea unui contract de credit, relația dintre cumpărătorul de credite și administratorul de credite este clar stabilită într-un contract scris de administrare a creditelor. În măsura în care un cumpărător de credite nu se ocupă el însuși de administrarea contractelor de credit achiziționate, administratorul de credite și cumpărătorul de credite stipulează, în contractul de administrare a creditelor, că administratorul de credite trebuie să notifice cumpărătorul de credite înainte de a externaliza activitățile de administrare a creditelor.

În cazul în care un administrator de credite apelează la un furnizor de servicii de administrare a creditelor pentru a desfășura orice fel de activități de administrare a

creditelor, administratorul de credite rămâne pe deplin responsabil de respectarea tuturor obligațiilor care îi revin în temeiul legii. Legea stabilește condițiile pe care externalizarea respectivelor activități de administrare a creditelor trebuie să le îndeplinească. Furnizorii de servicii de administrare a creditelor nu sunt autorizați să primească și să dețină fonduri de la debitori.

Pentru a asigura dreptul administratorilor de credite de a desfășura activități transfrontaliere și pentru a asigura supravegherea acestora, legea instituie o procedură pentru exercitarea dreptului unui administrator de credite autorizat de a desfășura activități transfrontaliere.

În cazul în care un administrator de credite care a obținut o autorizație în alt stat membru și intenționează să furnizeze servicii în România, respectivul administrator de credite transmite informații conform legii autorității competente a statului membru de origine.

În termen de 45 de zile de la primirea tuturor informațiilor, autoritățile competente ale statului membru de origine comunică informațiile respective autorităților competente din România, care confirmă fără întârziere primirea lor.

Pentru a asigura o supraveghere eficace și eficientă a administratorilor transfrontalieri de credite, legea crează un cadru specific destinat cooperării între autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale statului membru gazdă și, după caz, autoritățile competente ale statului membru în care a fost acordat creditul. Acest cadru permite schimbul de informații, realizarea de inspecții, furnizarea de asistență și comunicarea rezultatelor controalelor și ale inspecțiilor, precum și a tuturor măsurilor adoptate.

O condiție prealabilă importantă este

prevăzută de lege pentru preluarea rolului de către cumpărătorii de credite și administratorii de credite, aceștia trebuind să aibă posibilitatea de a avea acces la toate informațiile relevante, respectând în același timp normele de protecție a datelor. În acest context, instituțiile de credit trebuie să furnizeze informații detaliate potențialilor cumpărători de credite pentru a le permite să efectueze propria evaluare a valorii drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în sine.

Autoritatea Bancară Europeană trebuie să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice formatele ce trebuie utilizate de instituțiile de credit pentru a furniza informațiile menționate cu scopul de a oferi informații detaliate cumpărătorilor de credite cu privire la expunerile din credite din portofoliul bancar.

Legea prevede obligația cumpărătorului de credite de a desemna o instituție de credit sau o instituție non-bancară supravegheată de o autoritate competentă a unui stat membru sau un administrator de credite pentru a efectua activități de administrare a creditelor în raport cu drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant încheiat cu consumatorii sau cu contractul de credit neperformant în sine. Cumpărătorul de credite din România ca stat membru de origine sau reprezentantul acestuia au obligația de a comunica autorităților competente din România identitatea și adresa entității desemnate să administreze creditul. Autoritățile competente din România ca stat membru de origine al cumpărătorului de credite au obligația de a transmite, fără întârzieri nejustificate, informațiile primite autorităților competente ale statului membru gazdă, autorităților competente ale statului membru în care a fost acordat creditul și autorităților competente ale statului membru

de origine al noului administrator de credite.

În cazul în care un cumpărător de credite sau reprezentantul acestuia desemnat în conformitate cu prezenta lege optează să gestioneze și să execute el însuși drepturile și obligațiile legate de drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine, cumpărătorul de credite sau reprezentantul acestuia desemnat în conformitate cu prezenta lege este considerat administrator de credite și, prin urmare, trebuie să fie autorizat în temeiul prezentei legi.

Legea prevede și obligația ca autoritățile competente cu aplicarea acesteia să dispună de cunoștințele de specialitate, de resursele, de capacitatea operațională și de competențele necesare pentru exercitarea funcțiilor și îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta lege. Autoritățile competente au toate competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare pentru exercitarea funcțiilor și îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în lege.

Administratorii de credite stabilesc și aplică proceduri eficiente și transparente pentru soluționarea în mod gratuit a plângerilor primite de la debitori.

De asemenea, în lege este prevăzută și obligația autorităților competente de a stabili și de a publica o procedură de soluționare a plângerilor depuse de debitori împotriva cumpărătorilor de credite, a administratorilor de credite și a furnizorilor de servicii de administrare a creditelor.

3. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic	
3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.2. Impactul social	Creșterea nivelului de protecție a consumatorilor ca urmare a reglementării activității administratorilor de credite și cumpărătorilor de credite ai drepturilor unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant.
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect. Proiectul de act normativ, stabilește cadrul legal cu privire la administratorii de credite și cumpărătorii de credite ai drepturilor unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant.
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	Reglementarea activității legată de gestionarea creditelor neperformante întărește încrederea consumatorilor, le oferă mijloacele de a-și exercita drepturile, contribuie la o concurență loială și creează condiții de concurență echitabile pentru comercianții care își desfășoară activitatea pe piața internă. Prezenta propunere asigura un echilibru just între atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și promovarea competitivității operatorilor economici.
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.9. Alte informații	Nu au fost identificate .

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri***)

- mii lei (RON)-

Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	Nu este cazul					
1. buget de stat, din acesta:						
1. impozit pe profit						
2. impozit pe venit						
1. bugete locale						
1. impozit pe profit						
1. bugetul asigurărilor sociale de stat:						
1. contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (Se va menționa natura acestora.)						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
1. buget de stat, din acesta:						
1. cheltuieli de personal						
2. bunuri și servicii						
1. bugete locale:						
1. cheltuieli de personal						
2. bunuri și servicii						
1. bugetul asigurărilor sociale de stat:						
1. cheltuieli de personal						
2. bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli (Se va menționa natura acestora.)						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						

4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: 1. fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; 2. declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.						
4.8. Alte informații – Nu au fost identificate						
Secțiunea a 5 –a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normative						
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect					
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)	Proiectul de act normativ asigură transpunerea în legislația națională a Directivei (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administrării de credite și cumpărării de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE.					
5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect					
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE	Proiectul de act normativ modifică: - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori; - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori					
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest					

Europene	subiect
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5.6. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Este necesar avizul Consiliului Legislativ
6.6. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normative	A fost îndeplinită procedura prevăzută de dispozițiile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică. Proiectul a fost afișat pe site-ul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al Ministerului Economiei.

7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice.	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
Secțiunea a 8-a	
Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ	
8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	Implementarea măsurilor cuprinse în proiectul de act normative este asigurată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și Banca Națională a României.
8.2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat prezentul „*Proiect de lege privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite*” pe care, dacă sunteți de acord, vă rugăm să îl aprobați.

Lege privind privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. Prezenta lege stabilește cadru comun și cerințe comune referitoare la:

- a) administratorii de credite care, acționând în numele unui cumpărător de credite, administrează drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant emis de o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană sau administrează contractul de credit neperformant în sine;
- b) cumpărătorii de credite care cumpără drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant emis de o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană sau care cumpără contractul de credit neperformant în sine.

Art. 2. (1) Prezenta lege se aplică:

- a) administratorilor de credite care acționează în numele unui cumpărător de credite în ceea ce privește drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant emis de o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană în conformitate cu prevederile legale din Uniunea Europeană și cu prevederile legale naționale sau în ceea ce privește contractul de credit neperformant în sine;
- b) cumpărătorilor de credite care cumpără drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant emis de o instituție de credit stabilită în Uniunea

Europeană în conformitate cu prevederile legale din Uniunea Europeană și cu prevederile legale naționale sau care cumpără contractul de credit neperformant în sine;

(2) În ceea ce privește contractele de credit care intră în domeniul său de aplicare, prezenta lege se aplică cu respectarea principiilor din domeniul dreptului comercial și dreptului civil prevăzute de legislația națională în ceea ce privește cesiunea drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau a contractului de credit în sine, a protecției acordate consumatorilor sau debitorilor în temeiul, în special, al Regulamentului (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I), al Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială a Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, a Ordonanței de urgență nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și a Ordonanței de urgență nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, sau în temeiul altor prevederi legale relevante ale Uniunii Europene și din legislația națională referitoare la protecția consumatorilor și la drepturile debitorilor.

(3) Prezenta lege se aplică cu respectarea restricțiilor impuse de prevederile legale naționale referitoare la cesiunea drepturilor unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant care nu este restant sau a cărui scadență nu a depășit 90 de zile sau care nu este reziliat în conformitate cu prevederile legale naționale, sau a celor referitoare la cesiunea contractului de credit neperformant în sine.

(4) Prezenta lege se aplică cu respectarea cerințelor prevederilor legale naționale referitoare la administrarea drepturilor unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit sau la administrarea contractului de credit în sine, atunci când cumpărătorul de credite este o entitate special constituită în scopul securitizării, în sensul definiției prevăzută la art. 2 pct. 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012, în măsura în care prevederile legale naționale în cauză:

a) asigură nivelul de protecție a consumatorilor prevăzut de prezenta lege;

b) oferă garanția că autoritățile competente primesc informațiile necesare din partea administratorilor de credite.

(5) Prezenta lege nu se aplică în cazul:

a) administrării drepturilor unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit sau administrării contractului de credit în sine, efectuate de:

(i) o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană;

(ii) un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizat sau înregistrat în conformitate cu prevederile Legii nr. 74 privind administratorii de fonduri de investiții alternative sau o societate de administrare sau o societate de investiții autorizată în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu condiția

ca societatea de investiții să nu fi desemnat o societate de administrare în temeiul directivei respective, în numele fondului pe care îl administrează ;

(iii) o instituție non-bancară care face obiectul supravegherii de către o autoritate competentă în conformitate cu prevederile art. 85 alin (1) din Ordonanța de urgență nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori sau cu prevederile art. 128 și art. 129 din Ordonanța de urgență nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și ale art. 1. alin (1) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, atunci când desfășoară activități la nivel național;

b) administrării drepturilor unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit care nu a fost emis de o instituție de credit stabilită în Uniune Europeană sau administrării contractului de credit în sine, cu excepția cazului în care drepturile creditorului ce decurg din contractul de credit sau contractul de credit în sine sunt înlocuite cu un contract de credit emis de o astfel de instituție de credit;

c) achiziționării drepturilor unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în sine de către o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană ;

d) cesiunii drepturilor unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit sau a contractului de credit în sine, în cazul în care cesiunea are loc înainte de data prevăzută la art. 31 alin. (2).

Art. 3. În sensul prezentei legi, se aplică următoarele definiții:

1. activități de administrare a creditelor - înseamnă una sau mai multe dintre următoarele:

a) colectarea sau recuperarea de la debitor, în conformitate cu prevederile legale naționale, a oricăror plăți datorate legate de drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau de contractul de credit în sine;

b) renegocierea cu debitorul, în conformitate cu prevederile legale naționale, a oricăror termene și condiții legate de drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau de contractul de credit în sine, în conformitate cu instrucțiunile date de cumpărătorul de credite, în cazul în care administratorul de credite nu este un intermediar de credite, în sensul definiției prevăzută la art. 7 pct. 9) din Ordonanța de urgență nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori sau cea prevăzută la art. 3 pct. 5 din Ordonanța de urgență nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori;

c) gestionarea oricăror plângeri legate de drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit sau legate de contractul de credit în sine;

d) informarea debitorului în legătură cu orice modificare adusă ratelor dobânzii sau costurilor sau plăților datorate legate de drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit sau de contractul de credit în sine;

2. administrator de credite - înseamnă o persoană juridică care, în cadrul activității sale, în numele unui cumpărător de credite, administrează și execută drepturile și obligațiile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau a

contractului de credit neperformant în sine și care desfășoară cel puțin una sau mai multe activități de administrare a creditelor;

3. consumator - înseamnă o persoană fizică care, în contractele de credit reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care nu se încadrează în activitatea sa comercială, de afaceri sau profesională;

4. contract de administrare a creditelor - înseamnă un contract scris încheiat între un cumpărător de credite și un administrator de credite referitor la serviciile ce urmează a fi furnizate de administratorul de credite în numele cumpărătorului de credite;

5. contract de credit - înseamnă un contract, astfel cum a fost încheiat inițial, modificat sau înlocuit, prin care o instituție de credit acordă un credit sub formă de amânare la plată, de împrumut sau sub forma altor facilități financiare similare;

6. contract de credit neperformant - înseamnă un contract de credit care este clasificat drept expunere neperformantă în conformitate cu prevederile art. 47a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

7. creditor - înseamnă o instituție de credit care a acordat un credit sau un cumpărător de credite;

8. cumpărător de credite - înseamnă orice persoană fizică autorizată sau juridică, alta decât o instituție de credit, care achiziționează drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine în cursul exercitării activității sale comerciale, de afaceri sau profesionale, în conformitate cu prevederile legale aplicabile;

9. debitor - înseamnă o persoană juridică sau fizică care a încheiat un contract de credit cu o instituție de credit, inclusiv moștenitorul legal sau cesionarul acesteia;

10. furnizor de servicii de administrare a creditelor - înseamnă o parte terță la care apelează un administrator de credite pentru a desfășura oricare dintre activitățile de administrare a creditelor;

11. instituție de credit - înseamnă o instituție de credit în sensul definiției prevăzută la art. 4 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

12. a) stat membru de origine pentru un administrator de credit înseamnă statul membru în care se află sediul său social ori, în cazul în care, în conformitate cu prevederile legale naționale, acesta nu are sediu social, statul membru în care se află sediul său central;

b) stat membru de origine pentru un cumpărător de credite înseamnă statul membru în care se află domiciliul sau sediul social al cumpărătorului de credit sau al reprezentantului acestuia ori, în cazul în care, în temeiul prevederilor legale naționale acesta nu are sediu social, statul membru în care se află sediul său central.

13. stat membru gazdă - înseamnă statul membru care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) statul membru, altul decât statul membru de origine, în care se află domiciliul sau sediul social al debitorului, ori, în cazul în care, în temeiul prevederilor legale naționale, acesta nu are sediu social, statul membru în care se află sediul său central;

b) statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un administrator de credite a înființat o sucursală sau în care acesta desfășoară activități de administrare a creditelor.

Art. 4. Cerințele generale privind autorizarea administratorilor de credite:

(1) În situația în care România este stat membru de origine pentru administratorul de credite, acesta are obligația de a obține o autorizație în România înainte de a începe să desfășoare activități pe teritoriul național, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Autoritatea competentă, desemnată în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) lit. a) are competența de a acorda autorizația menționată la alineatul (1).

Art. 5. (1) Pentru acordarea autorizației prevăzute la art. 4 alin. (1), trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) solicitantul este o persoană juridică, înființată în conformitate cu prevederile art. 195 din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar sediul său social se află pe teritoriul României;

b) membrii organului de conducere sau ai organului administrativ al solicitantului au o reputație suficient de bună, fapt demonstrat prin probarea următoarelor:

(i) aceștia nu au înscris în cazierul judiciar infracțiuni relevante, în special infracțiuni contra patrimoniului, infracțiuni privind servicii și activități financiare, spălarea banilor, cămătărie, fraudă, infracțiuni fiscale, încălcarea secretului profesional sau infracțiuni împotriva integrității fizice, și nici orice alte infracțiuni prevăzute de legislația privind societățile comerciale, falimentul, insolvența sau protecția consumatorilor;

(ii) efectele cumulative ale unor incidente minore nu le strică buna reputație;

(iii) aceștia au fost întotdeauna transparentți, deschiși și cooperanți în interacțiunile lor anterioare în context profesional cu autoritățile de supraveghere și de reglementare;

(iv) aceștia nu fac obiectul niciunei proceduri de insolvență în curs și nu au fost declarați anterior în stare de faliment, cu excepția cazului în care au fost reabilitați în conformitate cu prevederile legale naționale;

c) organul administrativ sau de conducere al solicitantului în ansamblu, dispune de cunoștințe și experiență adecvate pentru a-și desfășura activitatea cu competență și responsabilitate;

d) persoanele care posedă dețineri calificate în cadrul solicitantului, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) pct. 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, au o reputație suficient de bună, fapt demonstrat de îndeplinirea cerințelor stabilite în conformitate cu prevederile alin. b) pct. (i) și (iv);

e) solicitantul a instituit cadre solide de guvernare și mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri contabile și de gestionare a riscurilor, care să asigure respectarea drepturilor debitorului și conformarea cu legislația care reglementează drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau contractul de credit în sine, precum și cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor);

f) solicitantul aplică o politică adecvată care asigură respectarea normelor de protecție a debitorilor, precum și faptul că debitorii sunt tratați în mod echitabil și cu diligență, inclusiv prin luarea în considerare a situației lor financiare și a necesității ca debitorii în cauză să fie orientați către servicii de consiliere în materie de îndatorare sau către serviciile sociale, dacă sunt disponibile astfel de servicii;

g) solicitantul a instituit proceduri interne adecvate și specifice care să asigure înregistrarea și soluționarea plângerilor formulate de debitori;

h) solicitantul a instituit proceduri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în cazul în care prevederile legale naționale de transpunere a Directivei (UE) 2015/849 îi desemnează pe administratorii de credite ca fiind entități obligate în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului;

(i) solicitantul este obligat să respecte cerințele de raportare și de prezentare publică a informațiilor.

(2) a) Pentru a dovedi respectarea punctelor e) și h) de la alin. 1, solicitantul obține în prealabil avizul Băncii Naționale a României.

b) În cazul în care solicitantul respectă toate cerințele prevăzute la alin. (1), autorizația prevăzută la art. 4 alin. (1) este eliberată.

(3) După ce a obținut autorizația prevăzută la art. 4 alin. (1), administratorul de credite se asigură că doar persoanele care respectă cerințele prevăzute la alin. (1) litera (b) devin sau rămân membre ale organului său de conducere sau ale organului său administrativ.

Art.6. Administratorii de credite, atunci când desfășoară activități de administrare a creditelor pe teritoriul României, nu sunt autorizați să primească și să dețină fonduri de la debitori.

Art.7. (1) Autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) stabilește procedura de autorizare a administratorilor de credite care să le permită solicitanților să depună cereri și să furnizeze toate informațiile necesare, astfel încât aceasta să poată verifica dacă solicitanții au îndeplinit toate condițiile prevăzute la art. 5 alin. (1).

(2) Cererea de autorizare a administratorilor de credite prevăzută la alin. (1) este însoțită de elementele următoare:

a) acte doveditoare privind statutul juridic al solicitantului și o copie a actului său constitutiv și a statutului societății;

b) adresa sediului principal al solicitantului sau a sediului său social;

c) identitatea membrilor organului de conducere sau ai organului administrativ al solicitantului și a persoanelor care posedă dețineri calificate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) pct. 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

d) acte doveditoare din care să reiasă că solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și c);

e) acte doveditoare din care să reiasă că persoanele care posedă dețineri calificate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) pct. 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d);

- f) acte doveditoare privind cadrele de guvernare și mecanismele de control intern prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e);
- g) acte doveditoare privind politica prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. f);
- h) acte doveditoare privind procedurile interne prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. g);
- i) acte doveditoare privind procedurile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. (h);
- j) acte doveditoare privind contractul de externalizare prevăzut la art. 12 alin. (1).

(3) Autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) analizează, în termen de 45 de zile de la primirea cererii de autorizare, dacă aceasta este completă.

(4) În termen de 90 de zile de la primirea unei cereri complete sau, în cazul în care cererea este considerată incompletă, de la primirea informațiilor solicitate, autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) informează solicitantul dacă autorizația este acordată sau refuzată și prezintă motivele refuzului.

(5) Solicitantul are dreptul la o cale de atac înaintea unei instanțe judecătorești în cazul în care autoritatea competentă decide să respingă cererea de autorizare pentru neîndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 5 alin. (1) și în cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (4), solicitantul nu a primit răspuns din partea autorității competente în ceea ce privește cererea.

Art.8. Autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) deține competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1), pentru a retrage autorizația acordată unui administrator de credite în cazul în care administratorul de credite în cauză se află în oricare din situațiile următoare:

- a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni de la data acordării acesteia;
- b) renunță în mod expres la autorizație;
- c) a încetat să desfășoare activități de administrator de credite pe o perioadă mai mare de 12 luni;
- d) a obținut autorizația pe baza unor declarații false sau prin orice alte mijloace neregulamentare;
- e) nu mai îndeplinește cerințele pentru acordarea autorizației de administrator de credite prevăzute la art. 5 alin. (1);
- f) săvârșește o încălcare gravă a prevederilor legale aplicabile, inclusiv a prevederilor prezentei legi sau a altor prevederi legale privind protecția consumatorilor, inclusiv a prevederilor legale din statul membru gazdă și din statul membru în care a fost acordat creditul.

(2) În cazul retragerii unei autorizații în conformitate cu prevederile alin. (1), autoritatea competentă prevăzută la art. 21, alin. (4) lit. a) informează imediat autoritățile competente ale statelor membre gazdă, în cazul în care administratorul de credite în cauză furnizează servicii în conformitate cu art. 13, precum și autoritățile competente ale statului membru în care a fost acordat creditul, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de statul membru de origine România.

Art. 9. (1) Autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) întocmește și actualizează un registru național al tuturor administratorilor de credite autorizați să furnizeze servicii pe teritoriul României, inclusiv administratorii de credite care furnizează servicii în conformitate cu prevederile art. 13.

(2) Registrul prevăzut la alin. (1) este pus la dispoziția publicului online, pe site-ul autorității competente prevăzută la art. 21 alin. (4) lit.a) și actualizat cu regularitate.

(3) În cazul retragerii unei autorizații în conformitate cu prevederile art. 8, autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) actualizează fără întârziere registrul prevăzut la alin. (1).

Art. 10. (1) Cumpărătorii de credite și administratorii de credite sunt obligați să respecte în relațiile lor cu debitorii următoarele:

- a) să acționeze cu bună-credință, în mod echitabil și cu profesionalism;
- b) să le ofere debitorilor informații care să nu fie înșelătoare, neclare sau false;
- c) să respecte și să protejeze informațiile personale și dreptul la viață privată al debitorilor;
- d) să comunice cu debitorii într-un mod care să nu constituie hărțuire, constrângere sau influență nejustificată.

(2) După orice cesiune a drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau după o cesiune a contractului de credit neperformant în sine către un cumpărător de credite și întotdeauna înainte de prima colectare a datoriilor, dar și ori de câte ori debitorul îi cere acest lucru, cumpărătorul de credite sau, atunci când unul dintre aceștia este desemnat să desfășoare activități de administrare a creditelor, entitatea prevăzută la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii) sau administratorul de credite, îi transmite debitorului o comunicare, pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil, care cuprinde următoarele:

- a) informații privind cesiunea care a avut loc, inclusiv data cesiunii;
- b) identitatea și datele de contact ale cumpărătorului de credite;
- c) dacă se desemnează un administrator de credite sau entitatea prevăzută la art. 2 alin. (5) lit. (a) pct. (i) sau (iii), identitatea și datele de contact ale acestora;
- d) dacă se desemnează un administrator de credite, acte doveditoare privind autorizarea sa acordată în conformitate cu prevederile art. 7;
- e) dacă este cazul, identitatea și datele de contact ale furnizorului de servicii de administrare a creditelor;
- f) un punct de contact pentru cumpărătorul de credite sau, atunci când unul dintre aceștia este desemnat să desfășoare activități de administrare a creditelor, pentru entitatea prevăzută la art. 2 alin. (5) lit. (a) pct. (i) sau (iii) sau pentru administratorul de credite și, dacă este cazul, pentru furnizorul de servicii de administrare a creditelor, de la care să primească informații atunci când este necesar, prezentat într-un mod vizibil;
- g) informații privind sumele datorate de debitor la momentul comunicării, prezentând detaliat sumele datorate sub formă de capital, dobânzi, comisioane și alte costuri permise;
- h) o declarație conform căreia continuă să se aplice toate dispozițiile relevante din prevederile legale naționale și din cele aplicabile în Uniunea Europeană în domeniu referitoare, mai ales, la executarea contractelor, protecția consumatorilor, drepturile debitorului și dreptul penal;
- i) numele, adresa și datele de contact ale autorităților competente ale statului membru în care se află domiciliul sau sediul social al debitorului ori, în cazul în care, în temeiul prevederilor legale naționale, acesta nu are sediu social, statul membru în care se află sediul său central și unde debitorul poate depune o plângere.

(3) Comunicarea prevăzută la alin. (2) este redactată într-un limbaj clar și ușor de înțeles de publicul larg.

(4) În toate comunicările ulterioare cu debitorul, cumpărătorul de credite sau, atunci când unul dintre aceștia este desemnat să desfășoare activități de administrare a creditelor, entitatea prevăzută la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii) sau administratorul de credite includ informațiile prevăzute la alin. (2) lit. f) de la prezentul articol, exceptând cazul primei comunicări după numirea unui nou administrator de credite, caz în care trebuie incluse și informațiile prevăzute la alin. (2) lit. (c) și (d).

(5) Alineatele (2) - (4) se aplică cu respectarea oricaror altor cerințe legate de comunicările prevăzute în prevederile legale ale Uniunii Europene sau în legislația națională aplicabilă.

Art. 11. (1) Atunci când un cumpărător de credite nu desfășoară el însuși activitățile de administrare a creditelor, administratorul de credite desemnat își furnizează serviciile legate de gestionarea și executarea drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau a contractului de credit în sine pe baza unui contract de administrare a creditelor încheiat cu cumpărătorul de credit.

(2) Contractul de administrare a creditelor prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele elemente:

a) o descriere detaliată a activităților de administrare a creditelor care urmează să fie desfășurate de administratorul de credite;

b) nivelul remunerației administratorului de credite sau modul de calcul al remunerației;

c) măsura în care administratorul de credite poate reprezenta cumpărătorul de credite față de debitor;

d) angajamentul părților de a respecta prevederile legale ale Uniunii Europene și prevederile legale naționale aplicabile drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau aplicabil contractului de credit în sine, inclusiv în materie de protecție a consumatorilor și a datelor;

e) o clauză care impune un tratament echitabil și diligent al debitorilor;

f) obligația administratorului de credite de a-l înștiința pe cumpărătorul de credite înainte de a externaliza vreuna dintre activitățile sale de administrare a creditelor.

(3) Administratorul de credite întocmește și păstrează timp de zece ani de la data rezilierii contractului de administrare a creditelor prevăzut la alin. (1) următoarele evidențe:

a) corespondența relevantă purtată atât cu cumpărătorul de credite, cât și cu debitorul;

b) instrucțiunile relevante primite de la cumpărătorul de credite pentru drepturile creditorului ce decurg din fiecare contract de credit sau pentru contractul de credit în sine pe care îl gestionează și îl execută în numele cumpărătorului de credite în cauză;

(c) contractul de administrare a creditelor;

(4) Administratorul de credite pune la dispoziția autorităților competente evidențele prevăzute la alin. (3), la cererea acestora.

Art. 12. - Externalizarea efectuată de administratorii de credite

(1) În cazul în care un administrator de credite apelează la un furnizor de servicii de administrare a creditelor pentru a desfășura orice fel de activități de administrare a creditelor, administratorul de credite rămâne pe deplin responsabil de respectarea tuturor obligațiilor care îi revin în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Externalizarea respectivelor activități de administrare a creditelor îndeplinește următoarele condiții:

a) între administratorul de credite și furnizorul de servicii de administrare a creditelor a fost încheiat în scris un contract de externalizare, în temeiul căruia furnizorul de servicii de administrare a creditelor are obligația de a respecta prevederile legale aplicabile, inclusiv prezenta lege și prevederile legale ale Uniunii Europene precum și cele naționale aplicabile drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau aplicabile contractului de credit în sine;

b) externalizarea către un furnizor de servicii de administrare a creditelor a tuturor activităților de administrare a creditelor în același timp este interzisă;

c) contractul de externalizare încheiat cu furnizorul de servicii de administrare a creditelor se face cu respectarea relației contractuale dintre administratorul de credite și cumpărătorul de credite și a obligațiilor administratorului de credite față de cumpărătorul de credite sau față de debitori;

d) externalizarea unei părți a activităților sale de administrare a creditului se realizează cu respectarea obligației administratorului de credite de a respecta cerințele autorizației sale prevăzute la art. 5 alin. (1);

e) autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) poate să supravegheze administratorul de credite în conformitate cu art. 14 și art. 21 și în cazul în care acesta externalizează activități de administrare a creditului către furnizorul de servicii de administrare a creditelor;

f) administratorul de credite are acces direct la toate informațiile relevante privind activitățile de administrare a creditelor externalizate către furnizorul de servicii de administrare a creditelor;

g) după rezilierea contractului de externalizare, administratorul de credite dispune de cunoștințele de specialitate și resursele necesare pentru a putea desfășura activitățile de administrare a creditelor externalizate.

(3) Externalizarea activităților de administrare a creditelor are loc fără să afecteze calitatea controlului intern al administratorului de credite și calitatea și continuitatea activităților sale de administrare a creditelor.

(4) Administratorul de credite informează fără întârziere autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin (4) lit. a) și, după caz, pe cele ale statului membru gazdă, înainte să își externalizeze activitățile de administrare a creditelor în conformitate cu alin. (1).

(5) Administratorul de credite întocmește și păstrează evidențe ale instrucțiunilor relevante transmise furnizorului de servicii de administrare a creditelor, în condițiile prevăzute în legislația națională aplicabilă, precum și contractul de externalizare prevăzut la alin. (1), timp de zece ani de la data rezilierii contractului de externalizare.

(6) Administratorul de credite și furnizorul de servicii de administrare a creditelor pun la dispoziția autorității competente prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) informațiile prevăzute la alin. (5), la cererea acestora.

(7) Furnizorii de servicii de administrare a creditelor nu sunt autorizați să primească și să dețină fonduri de la debitori.

Art. 13. (1) Libertatea de a desfășura activități de administrare a creditelor într-un stat membru gazdă:

(a) Administratorul de credite care a obținut o autorizație în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) are dreptul de a furniza în Uniunea Europeană serviciile care fac obiectul autorizației respective, cu respectarea oricărei restricții sau cerințe stabilite în legislația de

transpunere a Directivei 2167/2021 a statului membru gazdă care nu este legată de alte cerințe de autorizare a administratorilor de credite sau de cerințele stabilite pentru renegocierea termenelor și condițiilor referitoare la drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau oricarei restricții ce vizează renegocierea contractului de credit în sine, inclusiv interdicției de a primi și de a deține fonduri de la debitori.

(b) Administratorul de credite care a obținut o autorizație în statul membru de origine, altul decât România, are dreptul de a furniza la nivel național serviciile care fac obiectul autorizației respective, cu respectarea oricarei restricții sau cerințe stabilite în prezenta lege care nu este legată de alte cerințe de autorizare a administratorilor de credite sau de cerințele stabilite pentru renegocierea termenelor și condițiilor referitoare la drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau a oricarei restricții ce vizează renegocierea contractului de credit în sine, inclusiv interdicției de a primi și de a deține fonduri de la debitori.

(2) În cazul în care un administrator de credite care a obținut o autorizație în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) intenționează să furnizeze servicii într-un stat membru gazdă, respectivul administrator de credite transmite următoarele informații autorității competente prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. a):

a) statul membru gazdă în care intenționează să presteze servicii administratorul de credite și, dacă această informație este deja cunoscută de administratorul de credite, statul membru în care a fost acordat creditul, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de statul membru de origine România;

b) dacă este cazul, adresa sucursalei înființate de administratorul de credite în statul membru gazdă;

c) dacă este cazul, identitatea și adresa furnizorului de servicii de administrare a creditelor în statul membru gazdă;

d) identitatea persoanelor care răspund de gestionarea desfășurării activităților de administrare a creditelor în statul membru gazdă;

e) dacă este cazul, precizări privind măsurile luate pentru a adapta procedurile interne, cadrele de guvernare și mecanismele de control intern în vederea asigurării conformității cu prevederile legale aplicabile drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau aplicabile contractului de credit în sine;

f) o descriere a procedurii introduse pentru a se conforma normelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, prin care prevederile legale de transpunere a Directivei (UE) 2015/849 din statul membru gazdă îi desemnează pe administratorii de credite ca fiind entități obligate în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului;

g) faptul că administratorul de credite dispune de mijloace corespunzătoare pentru a comunica în limba statului membru gazdă sau în limba în care a fost redactat contractul de credit;

h) faptul că administratorul de credite nu este autorizat în statul său membru de origine să primească și să dețină fonduri de la debitori.

(3) În termen de 45 de zile de la primirea tuturor informațiilor prevăzute la alin. (2), autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit a) comunică informațiile respective autorităților competente ale statului membru gazdă, care confirmă fără întârziere primirea lor.

(4) Autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) îl informează ulterior pe administratorul de credite despre data la care informațiile au fost comunicate autorităților competente ale statului membru gazdă și data la care autoritățile competente respective confirmă primirea informațiilor.

(5) Autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) comunică toate informațiile prevăzute la alin. (2) și autorităților competente din statul membru în care a fost acordat creditul, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de statul membru de origine.

(6) Administratorul de credite are dreptul la o cale de atac înaintea unei instanțe judecătorești în cazul în care autoritățile competente prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. a) nu comunică informațiile prevăzute la alin. (2).

(7) Administratorul de credite poate începe să furnizeze servicii în statul membru gazdă cu începere de la prima dintre datele următoare:

a) data de primire a comunicării autorităților competente ale statului membru gazdă prin care se confirmă primirea comunicării prevăzută la alin. (3) – (5);

b) în cazul în care nu se primește comunicarea prevăzută la lit. a), la expirarea unui termen de două luni de la data transmiterii tuturor informațiilor prevăzute la alin. (2) către autoritățile competente ale statului membru gazdă.

(8) Administratorul de credite informează autoritățile competente prevăzute la art. 21 alin. (4) alin. a) în legătură cu orice modificări ulterioare aduse informațiilor care trebuie comunicate în conformitate cu alin. (2).

(9) În cazurile prevăzute la alin. (8), se respectă procedura prevăzută la alin. (3) - (7).

(10) În situația în care România este statul membru gazdă, autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) înscrie în registrul prevăzut la art. 9 administratorii de credite care sunt autorizați să desfășoare activități de administrare a creditelor pe teritoriul național și informațiile legate de statul membru de origine al acestora.

Art. 14. - Supravegherea administratorilor de credite care furnizează servicii transfrontaliere

(1) În situația în care România este statul membru de origine pentru administratorul de credite, autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) are următoarele atribuții:

a) verifică și evaluează respectarea continuă a cerințelor prezentei legi de către administratorii de credite care desfășoară activități de administrare a creditelor într-un stat membru gazdă;

b) supraveghează și investighează administratorii de credite și le impune acestora sancțiuni administrative și măsuri de remediere în raport cu cerințele prezentei legi atunci când își desfășoară activitățile de administrare a creditelor într-un stat membru gazdă;

c) comunică autorităților competente ale statului membru gazdă și, după caz, autorităților competente ale statului membru în care a fost acordat creditul, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de România, măsurile luate față de administratorul de credite;

d) cooperează îndeaproape, în exercitarea funcțiilor și în îndeplinirea sarcinilor sale, în special atunci când efectuează verificări, investigații și inspecții la fața locului, cu autoritățile competente ale statului membru gazdă și, după caz, ale statului membru în care a fost acordat creditul, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de

Romania, în cazul în care administratorul de credite desfășoară activități de administrare a creditelor într-un stat membru gazdă;

e) solicită asistența autorităților competente ale statului membru gazdă pentru efectuarea unei inspecții la fața locului, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care are loc inspecția, într-o sucursală înființată într-un stat membru gazdă sau cu privire la un furnizor de servicii de administrare a creditelor numit în statul respectiv, în exercitarea funcțiilor și în îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta lege.

f) comunică autorităților competente ale statului membru gazdă care a transmis dovezi potrivit cărora un administrator de credite care desfășoară activități de administrare a creditelor pe teritoriul statului membru gazdă încalcă prevederile legale aplicabile, inclusiv obligațiile care decurg din prevederile lor legale naționale de transpunere a Directivei 2167/2021, detalii cu privire la orice procedură administrativă sau de alt tip inițiată în legătură cu dovezile furnizate de statul membru gazdă sau cu privire la sancțiunile administrative sau măsurile de remediere luate împotriva administratorului de credite sau cu privire la o decizie motivată care explică de ce nu s-au luat măsuri, în termen de cel mult două luni de la data solicitării acestora să ia măsuri adecvate;

g) În cazul în care, ca urmare a dovezilor transmise de un stat membru gazdă prevăzute la lit. (f), a fost inițiată o procedură, autoritățile competente prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. a) informează cu regularitate autoritățile competente ale statului membru gazdă în legătură cu stadiul acesteia.

(2) În situația în care România este stat membru gazdă, autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) are următoarele atribuții:

a) în cazul în care primește o solicitare de asistență din partea statului membru de origine pentru efectuarea unei inspecții la fața locului, în conformitate cu prevederile legale naționale, într-o sucursală înființată pe teritoriul național sau cu privire la un furnizor de servicii de administrare a creditelor numit în România, acestea au dreptul de a decide cu privire la măsurile cele mai adecvate care trebuie luate în fiecare caz în parte pentru a răspunde cererii de asistență primită din partea autorităților competente ale statului membru de origine ;

b) în cazul în care decide să efectueze inspecții la fața locului în numele autorităților competente ale statului membru de origine, aceasta informează autoritățile competente ale statului membru de origine fără întârziere cu privire la rezultatele inspecțiilor în cauză;

c) poate efectua controale, inspecții și investigații din proprie inițiativă, în ceea ce privește activitățile de administrare a creditelor desfășurate pe teritoriul național de către un administrator de credite autorizat într-un stat membru de origine și comunică fără întârziere autorităților competente ale statului membru de origine rezultatele respectivelor controale, inspecții și investigații.

d) în cazul în care deține dovezi potrivit cărora un administrator de credite, care a obținut o autorizație în statul membru de origine și desfășoară activități de administrare a creditelor pe teritoriul național în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) lit. b), încalcă prevederile legale aplicabile, inclusiv obligațiile care decurg din prevederile prezentei legi, transmite dovezile autorităților competente ale statului membru de origine și le solicită acestora să ia măsuri adecvate, fără a aduce atingere competențelor lor de supraveghere, de investigare și de sancționare cu privire la administratorul de credite în temeiul prevederilor legale naționale aplicabile creditului sau contractului de credit.

e) în cazul în care un administrator de credite continuă să încalce prevederile legale aplicabile pe teritoriul național, inclusiv obligațiile care îi revin în temeiul prevederilor prezentei legi, și după ce autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit a) informează statul membru de origine cu privire la aceasta, aceasta impune sancțiuni administrative și măsuri de remediere adecvate pentru a asigura respectarea prevederilor prezentei legi dacă se aplică oricare dintre următoarele condiții:

(i) administratorul de credite nu a luat măsuri adecvate și eficiente pentru a remedia încălcarea într-un termen rezonabil;

(ii) într-un caz urgent, când sunt necesare măsuri imediate pentru a contracara o amenințare gravă la adresa intereselor colective ale debitorilor.

f) impun sancțiuni administrative și măsurile de remediere prevăzută la lit. e), indiferent de sancțiunile administrative și măsurile de remediere deja impuse de autoritățile competente ale statului membru de origine.

g) în plus față de măsurile prevăzute la lit. f), pot interzice să mai desfășoare alte activități unui administrator de credite care încalcă prevederile legale aplicabile pe teritoriul național, inclusiv obligațiile care îi revin în temeiul prevederilor prezentei legi, până când autoritatea competentă a statului membru de origine ia o decizie corespunzătoare sau până când administratorul de credite face demersuri pentru a remedia încălcarea.

(3) În situația în care România este statul membru în care a fost acordat creditul, diferit de statul membru gazdă și de statul membru de origine și autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) deține dovezi potrivit cărora un administrator de credite încalcă obligațiile prevăzute în prezenta lege sau în prevederile legale naționale aplicabile creditului sau contractului de credit, acestea transmit dovezile autorităților competente ale statului membru de origine și le solicită acestora să ia măsuri adecvate, fără a aduce atingere competențelor lor de supraveghere, de investigare și de sancționare, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de statul membru de origine.

Art. 15. Dreptul la informații privind drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau privind contractul de credit în sine

(1) Instituția de credit pune la dispoziția unui potențial cumpărător de credite informațiile necesare privind drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau privind contractul de credit neperformant în sine și, după caz, privind garanțiile reale, pentru a-i permite potențialului cumpărător de credite să evalueze el însuși valoarea drepturilor creditorului ce decurg din contractul de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în sine și probabilitatea de recuperare a valorii contractului respectiv înainte de a încheia un contract de cesiune cu privire la respectivele drepturi ale creditorului ce decurg din contractul de credit neperformant sau la contractul de credit neperformant în sine, asigurând în același timp protecția informațiilor puse la dispoziție de instituția de credit și confidențialitatea datelor comerciale.

(2) În situația în care România este statul membru gazdă, instituțiile de credit care cesionează unui cumpărător de credite drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine au obligația de a comunica semestrial autorității competente desemnate în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) litera a) din prezenta lege și autorităților competente prevăzute la art. 171 alin. (2) din OUG 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare, cel puțin următoarele informații:

a) identificatorul entității juridice (LEI) al cumpărătorului de credite sau, după caz, al reprezentantului său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, sau, dacă nu există un asemenea identificator:

(i) identitatea cumpărătorului de credite sau a membrilor organului de conducere sau ai organului administrativ al cumpărătorului de credite și a persoanelor care posedă în cadrul cumpărătorului de credite dețineri calificate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) pct. 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

(ii) adresa cumpărătorului de credite și, după caz, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19.

b) total al drepturilor creditorului cesionate ce decurg din contractele de credite neperformante sau soldul contractelor de credite neperformante cesionate;

c) numărul și dimensiunea drepturilor creditorului cesionate ce decurg din contractele de credite neperformante sau ale contractelor de credite neperformante cesionate;

d) dacă cesiunea include drepturile creditorului ce decurg din contractele de credite neperformante încheiate cu consumatorii sau contractele de credite neperformante în sine și tipurile de active cu care sunt garantate contractele de credite neperformante, după caz.

(3) Autoritățile competente prevăzute la alin. (2) pot solicita instituțiilor de credit să furnizeze trimestrial informațiile menționate la alineatul respectiv, inclusiv pentru a monitoriza mai bine un număr mare de cesiuni care ar putea avea loc într-o perioadă de criză, ori de câte ori consideră necesar.

(4) În situația în care România este statul membru gazdă, autoritățile competente prevăzute la art. 21, alin. (4) lit. a) transmit fără întârziere autorităților competente ale statului membru de origine al cumpărătorului de credite informațiile prevăzute la alin. (2) și (3), precum și orice alte informații pe care le-ar putea considera necesare pentru exercitarea funcțiilor și pentru îndeplinirea sarcinilor lor în conformitate cu prezenta lege.

(5) Alineatele (1)-(4) se aplică în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE.

Art. 16. Punerea în aplicare a standardelor tehnice pentru formatele de date

(1) Formatele de date ce trebuie utilizate de instituțiile de credit pentru a furniza informațiile prevăzute la art. 15 alin. (1), specificate prin standardele tehnice de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană cu scopul de a oferi informații detaliate cumpărătorilor de credite cu privire la expunerile din credite din portofoliul bancar pentru analiză, obligația de diligență financiară și evaluarea drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în sine, se utilizează pentru tranzacțiile aferente creditelor emise la 1 iulie 2018 sau după această dată care devin neperformante după 28 decembrie 2021.

(2) Pentru creditele acordate între 1 iulie 2018 și data intrării în vigoare a standardelor tehnice de punere în aplicare prevăzute la alin. (1), instituțiile de credit completează modelul de date cu informațiile de care dispun deja.

(3) Instituțiile de credit aplică standardele tehnice de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană și în cazul cesiunii drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în sine către alte instituții de credit.

(4) Instituțiile de credit utilizează modelele de date pentru a transmite informații între instituții de credit în cazurile în care se cesionează numai drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine.

Art.17. Obligațiile cumpărătorilor de credite

(1) Un cumpărător de credite al cărui domiciliu sau sediu social se află în România desemnează o entitate prevăzută la art. 2 alin. (5) lit. a) punctul (i) sau (iii) sau un administrator de credite pentru a efectua activități de administrare a creditelor în raport cu drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant încheiat cu consumatorii sau cu contractul de credit neperformant în sine.

(2) În cazul unui cumpărător de credite al cărui domiciliu sau sediu social nu se află în Uniunea Europeană ori, în cazul în care, în temeiul prevederilor legale din țara acestuia, acesta nu are sediu social, al cărui sediu central nu se află în Uniunea Europeană, reprezentantul său desemnat care are domiciliul sau sediul social în România în conformitate cu art. 19 alin. (1) numește o entitate menționată la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii) sau un administrator de credite, exceptând cazul în care reprezentantul este el însuși o entitate menționată la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii) sau un administrator de credite, pentru a efectua activități de administrare a creditelor în raport cu drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau cu contractul de credit neperformant în sine încheiat cu:

a) persoane fizice, inclusiv consumatori și lucrători independenți;

b) microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii în sensul definiției din art. 2 din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii.

(3) Cumpărătorii de credite nu sunt obligați să respecte nicio cerință administrativă suplimentară legată de achiziționarea drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în sine în afară de cerințele prevăzute de prezenta lege sau de prevederile legale naționale în vigoare din domeniul protecției consumatorilor, dreptului comercial, dreptului civil și al celui penal.

(4) Cumpărătorului de credite i se aplică în continuare prevederile legale relevante ale Uniunii Europene și prevederile legale naționale privind, în special, executarea contractelor, protecția consumatorilor, drepturile debitorilor, acordarea creditelor, normele privind secretul bancar și dreptul penal după cesiunea către cumpărătorul de credite a drepturilor creditorului ce decurg din contractul de credit sau a contractului de credit în sine.

(5) Cesiunea drepturilor creditorului ce decurg din contractul de credit sau de cesiunea contractului în sine către cumpărătorul de credite respecta nivelul de protecție conferit consumatorilor și altor debitori în temeiul prevederilor legale ale Uniunii Europene și al prevederilor legale naționale, precum și în temeiul normelor aplicabile insolvenței, fără a

aduce atingere prevederilor legale naționale și internaționale privind cambiile și biletele la ordin.

(6) Prezenta lege se aplică fără a aduce atingere competențelor naționale legate de registrele de credite, inclusiv competenței de a le solicita informații cumpărătorilor de credite despre drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau despre contractul de credit în sine și despre performanța acestuia.

(7) Administratorul de credite desemnat sau entitatea desemnată prevăzută la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii) îndeplinește, în numele cumpărătorului de credite, obligațiile impuse cumpărătorului de credite în conformitate cu prevederile alin. (3) – (5) și al art.18 și 20.

(8) În cazul în care nu se desemnează niciun administrator de credite sau nicio entitate prevăzută la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii), cumpărătorul de credite sau reprezentantul său se supun în continuare obligațiilor impuse cumpărătorului de credite în conformitate cu prevederile alin. (3) – (5) și ale art. 18 și 20 .

(9) Administratorul de credite desemnat sau entitatea desemnată prevăzută la art. 2 alin. (5) lit. (a) pct. (i) sau (iii) îndeplinește, în numele cumpărătorului de credite, obligațiile prevăzute de prevederile legale naționale în sarcina cumpărătorului de credite, inclusiv cele prevăzute la alineatul (3).

Art. 18. Recurgerea la administratori de credite sau la alte entități

(1) În cazul în care cumpărătorul de credite sau, după caz, reprezentantul său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19 numește o entitate prevăzută la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii) sau un administrator de credite pentru a desfășura activități de administrare a creditelor în legătură cu drepturile cesionate ale creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau cu contractul de credit neperformant în sine, cumpărătorul de credite sau reprezentantul acestuia, care au domiciliul sau sediul social în România, au obligația de a comunica autorităților competente desemnate în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4), lit. a) identitatea și adresa entității prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii) sau ale administratorului de credite, cel mai târziu la data în care încep activitățile de administrare a creditelor.

(2) În cazul în care numește o altă entitate decât cea notificată în conformitate cu prevederile alin. (1), cumpărătorul de credite sau, după caz, reprezentantul său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19 informează în acest sens autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. a) cel târziu la data la care se produce modificarea respectivă și indică identitatea și adresa noii entități pe care a desemnat-o pentru desfășurarea activităților de administrare a creditelor legate de drepturile cesionate ale creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau de contractul de credit neperformant în sine.

(3) În situația în care România este statul membru de origine al cumpărătorului de credite, autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin (4) lit. a) transmite, fără întârzieri nejustificate, informațiile primite în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) autorităților competente ale statului membru gazdă, autorităților competente ale statului membru în care a fost acordat creditul și autorităților competente ale statului membru de origine al noului administrator de credite, atunci când acestea sunt diferite de România.

Art. 19. Reprezentantul cumpărătorului de credite dintr-o țară terță

(1) Atunci când se încheie cesiunea drepturilor creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau cesiunea contractului de credit neperformant în sine, cumpărătorul de credite al cărui domiciliu sau sediu social nu se află în Uniunea Europeană, ori, în cazul în care, în temeiul prevederilor sale legale naționale, acesta nu are sediu social, al cărui sediu central nu se află în Uniunea Europeană, desemnează în scris un reprezentant care poate avea:

a) domiciliu sau sediu social pe teritoriul României, considerată în această situație statul membru de origine;

b) domiciliu sau sediu social în oricare alt stat membru decât România ori, în cazul în care, în temeiul dreptului său intern, acesta nu are sediu social, al cărui sediu central se află în oricare alt stat membru decât România.

(2) Autoritățile competente contactează reprezentantul prevăzut la alin. (1) în plus față de cumpărătorul de credite sau în locul acestuia cu privire la toate aspectele legate de respectarea continuă a prezentei legi, iar reprezentantul în cauză este pe deplin răspunzător de respectarea obligațiilor ce revin cumpărătorului de credite în temeiul prezentei legi.

Art. 20. Cesiunea de către cumpărătorul de credite a drepturilor unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau a contractului de credit neperformant în sine și informarea autorității competente

(1) Cumpărătorul de credite care cesionează drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine sau, după caz, reprezentantul său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, care au domiciliul sau sediul social pe teritoriul României, au obligația de a comunica semestrial autorităților competente desemnate în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit. a) și c) identificatorul entității juridice (LEI) al noului cumpărător de credite și, după caz, al reprezentantului său desemnat în conformitate cu art. 19 sau, dacă nu există un astfel de identificator:

a) identitatea noului cumpărător de credite sau, după caz, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19 sau a membrilor organului de conducere sau ai organului administrativ al cumpărătorului de credite ori al reprezentantului său și a persoanelor care posedă în cadrul noului cumpărător de credite sau în cadrul reprezentantului său dețineri calificate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) pct. 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

b) adresa noului cumpărător de credite sau, după caz, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19.

(2) Cumpărătorul de credite sau, după caz, reprezentantul său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, care au domiciliul sau sediul social pe teritoriul României, transmit suplimentar autorităților competente desemnate în conformitate cu prevederile art. 21, alin.(4), lit. a) și c) cel puțin următoarele:

a) soldul agregat restant al drepturilor creditorului cesionate ce decurg din contractele de credite neperformante sau al contractelor de credite neperformante cesionate;

b) numărul și dimensiunea drepturilor creditorului cesionate ce decurg din contractele de credite neperformante sau ale contractelor de credite neperformante cesionate;

c) dacă cesiunea include drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant încheiat cu consumatorii sau un contract de credit neperformant în sine și tipurile de active cu care este garantat contractul de credit neperformant, după caz.

(3) Autoritățile competente desemnate în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4), lit. a) și c) pot solicita cumpărătorilor de credite care cesionează drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant sau contractul de credit neperformant în sine sau, după caz, reprezentanților lor desemnați în conformitate cu prevederile art. 19 să transmită trimestrial informațiile prevăzute la alin. (1) și (2), inclusiv pentru a monitoriza mai bine un număr mare de cesiuni care ar putea avea loc într-o perioadă de criză, ori de câte ori consideră necesar.

(4) Autoritatea competentă desemnată în conformitate cu art. 21, alin. (4), lit. a) transmite fără întârzieri nejustificate autorităților competente ale statului membru gazdă și autorităților competente ale statului membru de origine al noului cumpărător de credite informațiile primite în conformitate cu alin. (1) – (3).

Art. 21. Supravegherea exercitată de autoritățile competente

(1) Administratorii de credite și, după caz, furnizorii de servicii de administrare a creditelor cărora le-au fost externalizate activitățile de administrare a creditelor în conformitate cu prevederile art. 12 au obligația de a respecta prevederile prezentei legi.

(2) În situația în care România este stat membru de origine pentru administratorii de credite, autoritatea competentă prevăzută la alin. (4) lit. a) supraveghează în mod corespunzător activitățile în cauză în vederea evaluării respectării prevederilor alin. (1), potrivit competențelor.

(3) a) În situația în care România este stat membru de origine al unui cumpărător de credite sau, după caz, al reprezentantului acestuia desemnat în conformitate cu articolul 19, autoritatea competentă prevăzută la alin. (4) lit. a) răspunde de supravegherea obligațiilor prevăzute la art. 17-19 în privința cumpărătorului de credite sau, dacă este cazul, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19.

b) În situația în care România este stat membru de origine al unui cumpărător de credite sau, după caz, al reprezentantului acestuia desemnat în conformitate cu articolul 19, autoritatea competentă prevăzută la alin. (4) lit. a) răspunde de supravegherea obligațiilor prevăzute la art. 10 în privința cumpărătorului de credite sau, dacă este cazul, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, atunci când debitorul este persoana fizică;

c) În situația în care România este stat membru de origine al unui cumpărător de credite sau, după caz, al reprezentantului acestuia desemnat în conformitate cu articolul 19, autoritatea competentă prevăzută la alin. (4) lit. b) răspunde de supravegherea obligațiilor prevăzute la art. 10 în privința cumpărătorului de credite sau, dacă este cazul, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, atunci când debitorul este persoana juridică;

d) În situația în care România este stat membru de origine al unui cumpărător de credite sau, după caz, al reprezentantului acestuia desemnat în conformitate cu articolul 19, autoritățile competente prevăzute la alin. (4), lit. a) și c) răspund de supravegherea

obligațiilor prevăzute la art. 20 în privința cumpărătorului de credite sau, dacă este cazul, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu prevederile art. 19.

(4) Autoritățile competente responsabile cu exercitarea funcțiilor și cu îndeplinirea sarcinilor prevăzute de prezenta lege sunt:

- a) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor;
- b) Autoritatea Națională pentru Administrare Fiscală;
- c) Banca Națională a României.

(5) Atribuții ale autorităților competente:

a) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este autoritatea competentă responsabilă cu respectarea prevederilor prezentei legi, conform competențelor prevăzute la art. 22 alin. (1);

b) Autoritatea Națională pentru Administrare Fiscală este autoritatea competentă responsabilă cu respectarea prevederilor prezentei legi, conform competențelor prevăzute la art. 22 alin. (2);

c) Banca Națională a României este autoritatea competentă responsabilă cu respectarea prevederilor prezentei legi, conform competențelor prevăzute la art. 22 alin. (3).

(6) Se desemnează Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor ca punct unic de contact pentru toate schimburile și interacțiunile necesare cu autoritățile competente din statul membru de origine sau din statul membru gazdă.

(7) Autoritățile competente desemnate în conformitate cu prevederile alin. (4) solicită cumpărătorilor de credite sau a reprezentanților acestora desemnați în conformitate cu prevederile art. 19, a administratorilor de credite, a furnizorilor de servicii de administrare a creditelor cărora le-au fost externalizate activități în conformitate cu prevederile art. 12, a debitorilor și a oricărei alte persoane sau a oricărei alte autorități publice informațiile necesare pentru îndeplinirea următoarelor atribuții, potrivit competențelor:

- a) evaluarea respectării continue a cerințelor stabilite în prezenta lege;
- b) investigarea eventualelor încălcări ale cerințelor respective;
- c) impunerea de sancțiuni administrative și de măsuri de remediere în conformitate cu prevederile art. 23.

(8) Autoritățile competente desemnate în conformitate cu prevederile alin. (4) dispun de cunoștințele de specialitate, de resursele, de capacitatea operațională și de competențele necesare pentru exercitarea funcțiilor și îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezenta lege, potrivit competențelor.

Art. 22. Rolul și competențele de supraveghere ale autorităților competente

(1) În situația în care România este stat membru de origine, autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. 4 lit. a) are toate competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare pentru exercitarea funcțiilor și îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta lege, inclusiv cel puțin următoarele:

- a) competența de a acorda sau de a refuza să acorde o autorizație în conformitate cu prevederile art. 5 și art. 6;
- b) competența de a retrage o autorizație în conformitate cu prevederile art. 8;
- c) competența de a interzice oricare dintre activitățile de administrare a creditelor;
- d) competența de a efectua inspecții, inclusiv la fața locului;
- e) competența de a impune sancțiuni administrative și măsuri de remediere în conformitate cu prevederile art. 23;

f) competența de a reexamina contractele de externalizare încheiate de administratorii de credite cu furnizori de servicii de administrare a creditelor în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1);

g) competența de a solicita unui administrator de credite să îi demită pe membrii organului său de conducere sau ai organului său administrativ care nu respectă cerințele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. (b);

h) competența de a le solicita administratorilor de credite să își modifice sau să își actualizeze cadrele de guvernare internă și mecanismele de control intern pentru a asigura efectiv respectarea drepturilor debitorilor în conformitate cu legislația care reglementează contractul de credit;

i) competența de a le solicita administratorilor de credite să își modifice sau să își actualizeze politicile adoptate astfel încât să asigure tratamentul echitabil și diligent al debitorilor și înregistrarea și soluționarea plângerilor debitorilor;

j) competența de a solicita informații suplimentare despre cesiunea drepturilor unui creditor ce decurg din contractul de credit neperformant sau despre cesiunea contractului de credit neperformant în sine.

(2) În situația în care România este stat membru de origine, autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. 4 lit. b) are toate competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare pentru exercitarea funcțiilor și îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta lege, inclusiv cel puțin următoarele:

b) competența de a efectua inspecții, inclusiv la fața locului;

c) competența de a impune sancțiuni administrative și măsuri de remediere în conformitate cu prevederile art. 23;

(3) În situația în care România este stat membru de origine, autoritatea competentă prevăzută la art. 21 alin. 4 lit. c) are toate competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare pentru exercitarea funcțiilor și îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta lege, inclusiv cel puțin următoarele:

a) competența de a impune sancțiuni administrative și măsuri de remediere în conformitate cu prevederile art. 23;

b) competența de a solicita informații suplimentare despre cesiunea drepturilor unui creditor ce decurg din contractul de credit neperformant sau despre cesiunea contractului de credit neperformant în sine.

(4) (a) În situația în care România este stat membru gazdă, autoritățile competente desemnate în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) au toate competențele necesare pentru exercitarea funcțiilor și pentru îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta lege, în conformitate cu atribuțiile ce revin fiecăreia dintre ele, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. 5);

b) În situația în care România este stat membru în care a fost acordat creditul, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de statul membru de origine, autoritățile competente desemnate în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) au toate competențele necesare pentru exercitarea funcțiilor și pentru îndeplinirea sarcinilor lor prevăzute în prezenta lege, în conformitate cu atribuțiile ce revin fiecăreia dintre ele, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (5).

(5) În situația în care România este stat membru de origine, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) lit. a) are obligația:

a) de a evalua, prin adoptarea unei abordări bazate pe riscuri, modul de punere în aplicare de către administratorii de credite a cerințelor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) - (h), stabilind elementele acoperite de evaluare în funcție de volumul, caracterul, amploarea și complexitatea activităților administratorului de credite în cauză;

b) de a informa autoritățile competente ale statului membru gazdă sau ale statului membru în care a fost acordat creditul, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de statul membru de origine, cu privire la rezultatele evaluării prevăzute la lit. a), la cererea uneia dintre respectivele autorități competente sau dacă consideră că se impune acest lucru;

c) de a comunica întotdeauna în detaliu autorităților competente ale statului membru gazdă și, după caz, autorităților competente ale statului membru în care a fost acordat creditul, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de statul membru de origine, eventualele sancțiuni administrative sau măsuri de remediere care au fost aplicate;

d) de a schimba toate informațiile necesare pentru exercitarea funcțiilor și pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezenta lege cu autoritățile competente ale statului membru gazdă, precum și cu cele ale statului membru în care a fost acordat creditul, atunci când acesta este diferit de statul membru gazdă și de statul membru de origine, atunci când efectuează evaluarea prevăzută la alin. (5) lit. a).

(6) În situația în care România este stat membru de origine, autoritățile competente prevăzute la art. 21 alin. (4) solicită administratorilor de credite, furnizorilor de servicii de administrare a creditelor sau cumpărătorilor de credite ori reprezentanților acestora din urmă desemnați în conformitate cu prevederile art. 19, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege ca, într-un stadiu incipient, să întreprindă toate acțiunile și să ia toate măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor respective, în conformitate cu atribuțiile ce revin fiecăreia dintre ele prevăzute la art. 21, alin. (5).

Art. 23. Sancțiuni contravenționale și măsuri de remediere

(1) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni și se sancționează după cum urmează:

a) încălcarea de către administratorul de credite a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) - d) și alin. (3) prin acceptarea uneia sau mai multor persoane să devină sau să ramana membre ale organului său de conducere sau ale organului sau administrativ care nu respectă cerințele prevăzute se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei;

b) încălcarea de către furnizorul de servicii de administrare a creditelor a prevederilor art. 12 alin. (1) lit. (a) și alin. (4) și (5) și se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei;

c) încălcarea de către un administrator de credite a prevederilor art. 25 alin. (1) și (2) privind plângerile debitorilor se sancționează cu amendă de la 10.000 la 50.000 lei;

d) încălcarea de către administratorul de credite a prevederilor art. 12 alin. (1) - (4) privind cerințele referitoare la externalizarea activității de administrare a creditelor se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei ;

e) încălcarea de către administratorul de credite a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. (e) privind respectarea drepturilor debitorului prin neînstituirea cadrelor de guvernanță și mecanismele de control intern se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei;

- f) încălcarea de către administratorul de credite a prevederilor art. 11 privind cerințele referitoare la contractul de administrare a creditelor încheiat cu cumpărătorul de credite se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei;
- g) încălcarea de către administratorul de credite a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. (g) de instituire a procedurilor interne care să asigure înregistrarea și soluționarea plângerilor debitorilor în conformitate cu obligațiile stabilite în prezenta lege se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei ;
- h) încălcarea de către o instituție de credit a prevederilor art. 15 privind comunicarea informațiilor se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei;
- i) încălcarea de către cumpărătorul de credite sau, după caz, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu art. 19 a prevederilor art. 18 alin. (1) și (2) referitoare la comunicarea informațiilor privind entitățile desemnate se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei;
- j) încălcarea de către administratorul de credite a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. (f) privind aplicarea adecvată a politicii pentru tratamentul corespunzător al debitorilor se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei;
- k) încălcarea de către cumpărătorul de credite sau, după caz, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu art. 19 a prevederilor art. 20, alin. (1)-(3) referitoare la comunicarea informațiilor referitoare la cesionarea drepturilor unui creditor se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei;
- l) încălcarea de către cumpărătorul de credite sau, după caz, a reprezentantului său desemnat în conformitate cu art. 19 a prevederilor art. 17 privind obligațiile ce le revin se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei;
- m) încălcarea de către un cumpărător de credite sau, după caz, administratori de credite sau orice entitate menționată la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii) a prevederilor art. 10 privind relația și comunicările cu debitorul se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 80.000 lei;
- n) încălcarea de către un administrator de credite a prevederilor art. 6 alin. (1) lit. b) privind capacitatea de a deține fonduri de la debitori se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 40.000 lei;
- o) încălcarea de către cumpărătorul de credite dintr-o țară terță a prevederilor art. 19 privind cerința de a fi desemnat în scris un reprezentant legal în România se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000.
- p) desfășurarea activității unui reprezentant al unui cumpărător de credite dintr-o țară terță, fără a fi desemnat în scris de către acesta se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei.

(2) Odată cu aplicarea sancțiunii contravenționale principale, agentul constatator poate dispune, potrivit competențelor, următoarele măsuri de remediere:

- a) retragerea unei autorizații de a desfășura activități în calitate de administrator de credite;
- b) măsura prin care administratorului de credite sau cumpărătorului de credite sau, după caz, reprezentantului acestuia din urmă desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, i se impune să remedieze încălcarea, să pună capăt conduitei respective și/sau interzicerea repetării acesteia.

(3) Sancțiunile și măsurile de remediere puse în aplicare în mod efectiv sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(4) Atunci când se stabilesc tipul sancțiunilor, cuantumul acestora și/sau al altor măsurilor de remediere, autoritățile competente iau în considerare următoarele circumstanțe:

a) gravitatea și durata încălcării;

b) gradul de vinovăție a administratorului de credite sau a cumpărătorului de credite sau, după caz, a reprezentantului acestuia din urmă desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, care este responsabil pentru încălcare;

c) capacitatea financiară a administratorului de credite sau a cumpărătorului de credite care este responsabil pentru încălcare, inclusiv prin raportare la cifra de afaceri totală a persoanei juridice sau la venitul anual al persoanei fizice autorizate;

d) amploarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate prin încălcarea săvârșită de către administratorul de credite sau de către cumpărătorul de credite sau, după caz, de către reprezentantul acestuia din urmă desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, care este responsabil pentru încălcare, în măsura în care profiturile sau pierderile respective pot fi stabilite;

e) pierderile cauzate părților terțe prin încălcare, în măsura în care aceste pierderi pot fi determinate;

f) măsura în care administratorul de credite sau cumpărătorul de credite care este responsabil pentru încălcare cooperează cu autoritățile competente;

g) încălcările comise anterior de administratorul de credite sau de cumpărătorul de credite sau, după caz, de reprezentantul acestuia din urmă desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, care este responsabil pentru încălcare;

h) orice consecințe sistemice reale sau potențiale ale încălcării.

(5) Autoritățile competente pot aplica sancțiunile contravenționale principale și măsurile de remediere prevăzute la alin. (1) și (2) membrilor organului de conducere sau ai organului administrativ, precum și altor persoane care, în temeiul prevederilor legale naționale, sunt responsabile pentru încălcare.

(6) Înainte de a lua orice decizie de impunere a sancțiunilor contravenționale principale sau a măsurilor de remediere prevăzute la alin. (1) și (2), autoritățile competente acordă administratorului de credite sau cumpărătorului de credite vizat sau, după caz, reprezentantului acestuia din urmă desemnat în conformitate cu prevederile art. 19, posibilitatea de a fi audiat.

(7) Orice decizie de impunere a sancțiunilor sau a măsurilor de remediere prevăzute la alin. (1) și (2) este justificată în mod corespunzător și poate fi contestată în instanță.

Art. 24. - (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 23 alin.

(1) se realizează după cum urmează:

a) în cazul contravențiilor prevăzute la lit. a) – g), i) - l), n) și o), de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;

b) în cazul contravențiilor prevăzute la lit. m) de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în cazul în care debitorul este persoană fizică și de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale de Administrare Fiscală, în cazul în care debitorul este persoană juridică;

c) în cazul contravențiilor prevăzute la lit. h), de către reprezentanții împuterniciți ai Băncii Naționale a României.

(2) Contravențiilor și măsurilor prevăzute la art. 23 alin. (1) și (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art.28 alin.(1) și ale art. 32 alin. (3) teza întâi.

Art. 25. Reclamații

(1) Administratorii de credite stabilesc și aplică proceduri eficiente și transparente pentru soluționarea reclamațiilor primite de la debitori.

(2) Administratorii de credite soluționează reclamațiilor primite din partea debitorilor în mod gratuit.

(3) Administratorii de credite pastreaza evidența reclamațiilor și a măsurilor luate pentru a le da curs.

(4) Autoritățile competente prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. a) și b) stabilesc și fac publică o procedură de soluționare a reclamațiilor depuse de debitori împotriva cumpărătorilor de credite, a administratorilor de credite și a furnizorilor de servicii de administrare a creditelor, astfel încât acestea să fie tratate cu promptitudine odată ce sunt primite.

Art. 26. Protecția datelor cu caracter personal

Prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul prezentei legi se efectuează în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE și Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE.

Art. 27. Cooperarea dintre autoritățile competente

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 21 alin. (4) au următoarele obligații :

a) cooperează ori de câte ori este necesar pentru exercitarea funcțiilor și pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin sau pentru exercitarea competențelor care le sunt conferite în conformitate cu prevederile prezentei legi.

b) își coordonează acțiunile pentru a evita o eventuală dublare sau suprapunere atunci când fac uz de competențele de supraveghere și aplică sancțiuni administrative și măsuri de remediere în cazuri transfrontaliere.

c) își furnizează reciproc, la cerere și fără întârzieri nejustificate, informațiile necesare în scopul exercitării funcțiilor și al îndeplinirii sarcinilor lor în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. 21 alin. (4) care primesc informații confidențiale în cadrul exercitării funcțiilor și al îndeplinirii sarcinilor lor în conformitate cu prevederile prezentei legi utilizează aceste informații numai în cursul exercitării funcțiilor și al îndeplinirii sarcinilor lor în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(3) Schimbul de informații între autoritățile competente prevăzute la art. 21 alin. (4) face obiectul obligației de a păstra secretul profesional prevăzute la art. 263 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare.

(4) Toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente prevăzute la art. 21 alin. (4), precum și a auditorilor sau experților care acționează în numele acestora au obligația de a păstra secretul profesional în sarcina acestora.

(5) Pentru a facilita cooperarea prevăzută la alin. (1) – (4), se emite un protocol încheiat între autoritățile prevăzute la art. 21 alin. (4).

(6) Autoritatea Bancară Europeană facilitează schimbul de informații între autoritățile competente ale statelor membre și promovează cooperarea dintre acestea.

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 28. - La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 84 se introduc două noi articole, articolele 84¹ și articolul 84², care vor avea următorul cuprins:

Art. 84¹. - Fără a aduce atingere altor obligații prevăzute în prezenta lege, înainte de a modifica termenele și condițiile contractului de credit, creditorul îi comunică următoarele informații consumatorului:

- a) o descriere clară a modificărilor propuse, precizând dacă debitorul trebuie să își dea consimțământul sau dacă modificările sunt introduse prin efectul legii;
- b) calendarul de punere în aplicare a modificărilor menționate la lit. a);
- c) mijloacele de care dispune consumatorul pentru a depune o reclamație cu privire la modificările menționate la lit. a) ;
- d) termenul în care trebuie formulată o astfel de reclamație;
- e) denumirea și adresa autorității competente la care consumatorul poate depune reclamația.

Art. 84². - (1) Creditorii au obligația de a avea politici și proceduri adecvate în virtutea cărora să depună eforturi pentru a aplica, dacă este cazul, o restructurare rezonabilă datorată dificultăților financiare înainte de a demara procedura de executare silită.

(2) Astfel de măsuri de restructurare datorată dificultăților financiare țin seama, printre alte elemente, de situația consumatorului și constau în următoarele:

- a) refinanțarea totală sau parțială a contractului de credit;
- b) modificarea termenelor și condițiilor existente ale unui contract de credit, care include:
 - (i) prelungirea duratei contractului de credit;
 - (ii) modificarea tipului de contract de credit;
 - (iii) amânarea plății tuturor sau a unei părți a ratelor de credit pentru o anumită perioadă;
 - (iv) schimbarea ratei dobânzii;
 - (v) oferirea unei perioade fără plăți ;
 - (vi) plăți parțiale;
 - (vii) conversii monetare;

(viii) iertarea parțială de datorie și consolidarea datoriilor;

(3) Lista măsurilor potențiale de restructurare datorată dificultăților financiare prevăzute la alin. (1) lit. b) nu aduce atingere niciunei prevederi legale naționale.'

2. La articolul 86, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

'Art. 86. - (1) Încălcarea prevederilor art. 8, 9, 11-20, art. 22-28 și art. 29 alin. (2), art. 31 și art. 32 alin. (1) și (2), art. 33, 34, art. 46-58 și art. 59 alin (3), art. 60-63, 65-78, 84, 841, 842, 95 și 951 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 80.000 lei.'

Art. 29. La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 727 din 20 septembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. După articolul 39 se introduce un nou articol, articolul 39¹, cu următorul cuprins:

'Art. 39¹. - Fără a aduce atingere altor obligații prevăzute în prezenta lege, înainte de a modifica termenele și condițiile contractului de credit, creditorul îi comunică următoarele informații consumatorului:

a) o descriere clară a modificărilor propuse, precizând dacă debitorul trebuie să își dea consimțământul sau dacă modificările sunt introduse prin efectul legii;

b) calendarul de punere în aplicare a modificărilor menționate la lit. a);

(c) mijloacele de care dispune consumatorul pentru a depune o reclamație cu privire la modificările menționate la lit. a);

d) termenul în care trebuie formulată o astfel de reclamație;

e) denumirea și adresa autorității competente la care consumatorul poate depune plângerea.'

2. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

'Art. 45. - (1) Creditorii au obligația de a avea politici și proceduri adecvate în virtutea cărora să depună eforturi pentru a aplica, dacă este cazul, o restructurare rezonabilă datorată dificultăților financiare înainte de a demara procedura de executare silită.

(2) Astfel de măsuri de restructurare prevăzute la alin. (1) datorate dificultăților financiare țin seama, printre alte elemente, de situația consumatorului și constau în următoarele:

a) refinanțarea totală sau parțială a contractului de credit;

b) modificarea termenelor și condițiilor existente ale unui contract de credit, care include:

(i) prelungirea duratei contractului de credit;

(ii) modificarea tipului de contract de credit;

(iii) amânarea plății tuturor sau a unei părți a ratelor de credit pentru o anumită perioadă;

(iv) schimbarea ratei dobânzii;

(v) oferirea unei perioade fără plăți;

(vi) plăți parțiale;

(vii) conversii monetare;

(viii) iertarea parțială de datorie și consolidarea datoriilor.

(3) Lista măsurilor potențiale de restructurare datorată dificultăților financiare prevăzute la alin. (1) lit. b) nu aduce atingere niciunei prevederi legale naționale. '

3. După articolul 57 se introduce un nou articol, articolul 57¹, cu următorul cuprins:

'Art. 57¹. - (1) În cazul în care drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit sau contractul de credit în sine se cesionează unei părți terțe, consumatorul are dreptul să invoce împotriva cesionarului orice mijloc de apărare la care putea recurge împotriva creditorului inițial, inclusiv dreptul la compensare.

(2) Consumatorul trebuie să fie informat despre cesiunea menționată la alin. (1), cu excepția cazului în care creditorul inițial, prin acord cu cesionarul, administrează în continuare creditul în relația cu consumatorul.'

4. La articolul 121, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

'(11) Constituie contravenție încălcarea prevederilor art. 57¹ și se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei.'

Art. 30. - (1) În cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor se înființează o structură responsabilă cu aplicarea prevederilor prezentei legi, conform competențelor, pentru autorizarea administratorilor de credite, precum și cu asigurarea funcționării punctului unic de informare.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, numărul maxim de posturi al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor se suplimentează prin hotărâre de Guvern cu un număr de maximum 200 de posturi, necesare desfășurării activității de cooperare și efectuării schimbului de informații cu autoritățile competente din statele membre, derulării activității de autorizare a administratorilor de credite, supravegherii cumparatorilor de credite și a reprezentanților desemnați, a administratorilor de credite și a furnizorilor de servicii de administrare a credite.

(3) Organizarea și funcționarea noii structuri a Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor se vor stabili prin hotărâre a Guvernului în termen de 120 de zile calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Procedura și tariful perceput pentru autorizarea administratorilor de credite se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, ce se publică în Monitorul Oficial, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei.

Art. 31.- (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 30 decembrie 2023.

(2) Prin derogare de la alin.(1), entitățile care au țara de origine România și care deja desfășoară activități de administrare a creditelor în conformitate cu prevederile legale naționale la 30 decembrie 2023, pot să desfășoare în continuare activitățile respective de administrare a creditelor pe teritoriul național până la 29 iunie 2024 sau până la data la care obțin o autorizație în conformitate cu prezenta lege, oricare dintre aceste termene se împlinesc primul.

(3) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor notifică Comisiei Europene prezenta lege.

* * *

Prezenta lege transpune prevederile Directivei (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 438 din 8 decembrie 2021.